

گردشگری مجازی در نوروز ۱۴۰۰؛

ماخونیک؛ سرزمین لیلی‌پوت‌های ایران#۴۷؛ روستایی شگفت انگیز با رسوم منحصر به فرد + تصاویر

روستای ماخونیک یکی از هفت روستای شگفت انگیز جهان است که به سرزمین لیلی‌پوت‌های ایران شهرت دارد.

به گزارش سایت خبری پرسون، روستای ماخونیک که در اطراف شهرستان سربیشه واقع شده است، به دلیل قد و قامت کوتاه ساکنان آن به لیلی‌پوت مشهور است. گرچه این روستای کوچک، تنها به خاطر قد و قامت مردمانش مشهور نشده است.

علت مشهور شدن روستای ماخونیک در ۱۴۲ کیلومتری شهرستان بیرجند واقع در استان خراسان جنوبی، آداب، رسوم و فرهنگ خاص مردمانش است.

منطقه ماخونیک متشکل از ۱۲ آبادی است که روستای ماخونیک بزرگترین آن‌ها محسوب می‌شود. این روستا شامل ماخونیک، کفاز، چاپنسر، توتک، سفال‌بند، سولابست، لجونگ (سفلی و علیا)، کلاته بلوچ، دامدانه و میش نو، خارستو و جلازو است.

می‌گویند که در گذشته‌های بسیار دور عده‌ای از ماموران دولتی به این روستا آمده و اهالی به گرمی از آن‌ها استقبال نکرده‌اند و با آن‌ها برخورد سردی داشته‌اند و آن‌ها این نام را برای روستا انتخاب کرده‌اند.

برخی نیز می‌گویند به دلیل وجود شکافی در کوه نزدیک روستا، به آنجا ماده ماخونیک گفته می‌شده و به مرور زمان به ماخونیک تغییر نام یافته است.

در برخی اسناد قدیمی که تاریخ نگارش آن‌ها به ۳۰۰ سال قبل می‌رسد، نام روستا مادخنیک ذکر شده است که مرکب از دو جزء «ماد» و «خنیک» است. ماد در زبان پهلوی و پارسی باستان به ماه تبدیل شده که یکی از معانی آن شهر و مملکت است و در مجموع به نام شهر ماخونیک است.

زندگی در بستر آداب کهن

در روستای ماخونیک نه تنها نحوه زندگی که محل سکونت نیز ساده و ابتدایی است. خانه‌های روستاییان نیز دارای شکل هندسی خاصی نیست و تمام امکانات زندگی در یک اتاق جای گرفته است.

روستای ماخونیک پیش از این به عنوان منطقه کوتوله‌ها مطرح شده بود، چون اهالی آن کوتاه قد بوده و به زحمت قدشان از ۱.۴۰ تجاوز می‌کند. قد متوسط مردم این روستا می‌تواند ناشی از ازدواج فامیلی و نوع تغذیه آن‌ها باشد.

یکی از عمده نشانه‌های فرهنگی روستای ماخونیک مسکن است که در نوع خود جالب و قابل توجه است.

بافت مسکونی روستا در دامنه تپه و خانه‌ها به طور فشرده به هم و در گودی زمین ساخته شده‌اند. کف خانه حدود یک متر از سطح زمین پایین‌تر است و دارای یک درب کوتاه چوبی است. برای رفتن به داخل خانه باید دولا شده و به زحمت خود را داخل خانه کرد، اغلب یکی دو پله درگاهی را به کف خانه متصل می‌کنند.

هر خانه دارای فضاهایی همچون کندیک (مخزن نگهداری گندم و جو)، کرشک (اجاق گلی برای طبخ غذا)، طاق و طاقچه است.

عمده مصالح به کار رفته در مسکن روستا شامل سنگ، چوب و هیزم است. ظاهراً از آنجا که هوای آن ناحیه سرد است مردم خانه‌ها را کوچک و کم ارتفاع می‌سازند تا راحت‌تر گرم شوند.

از ماخونیک تا مرز افغانستان در حدود نیم ساعت راه است و اهالی ماخونیک اصلیت افغانستانی دارند که در حدود سه چهار قرن پیش به این ناحیه آمده‌اند و اینجا را برای سکونت انتخاب کرده‌اند.

از آثار تاریخی ماخونیک می‌توان به سنگ سیاه (سنگ نگاره) ماخونیک، بنای برج و قلعه، برج گل انجیر، منزل سرگردونی، نادر مرده اشاره کرد.

